

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.szeptember 28.

Tartalom:

A „Pirkadat” című angyali közlés tanulságai.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mennyei Atyánk! Hálás szívvel köszönjük, hogy összejöhattünk Veled ismerkedni, Téged tanulni. A szívünket hoztuk el akkor is, ha időnként nehezen szólalunk meg. Nehezen vállalkozunk valamire, hogy mások előtt mondjuk el szívünknek a rejtett szeretetét. Igen. Mi az tanuljuk, hogy hogyan szeressünk Téged. Tanúja vagy annak, hogy bár nehezen álltam neki Müller Péter könyvének olvasásához, de azt tanultam ebből a könyvből amikor azt mondja, hogy akit szeretünk, azzal azonosulunk. Abban a pillanatban az jutott eszembe, hogy tudunk Veled eggyé válni. Mindez magyarázatot adott arra, hogy úgy tudunk veled eggyé válni, hogy szeretünk téged. Ha szeretünk téged és szerelmes szeretettel szeretünk téged, akkor azonossá vállunk Veled, akkor Beléd oltódunk. Mi ezt akarjuk Uram, ezért vagyunk itt és ezért boncolgatjuk mindazokat a gondolatokat, amiket valamiképp az ég nekünk sugall, hogy valóban egyre közelebb kerüljünk Hozzád. Ámen.

Ámen.

János: Drága Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. szeptember 28. van csütörtök napja, közösségi tanulásunknak a csodája jött el megint. Hozott-e valaki kérdést, mondanivalót?

Kata: Pár gondolatot hoztam azzal kapcsolatban, hogy az angyal könyv mikor és hogy s mint jelent meg.

AZ 'angyal válaszol' 1976-ban jelent meg először francia nyelven, Mallász Gittának köszönhetően. Gitta a történet egyetlen túlélője volt és 1990-ben jelent meg a második, bővített kiadás. Eredeti nyelvén magyarul, először egy református lelkész lányának köszönhetően, szamizdatban jelent meg 1988-ban, és 2005-ben született meg a Fekete Sas kiadó által, a ma is forgalmazott kiadás. Az angyal válaszol 25 nyelven elérhető a világban. Milliók olvassák. Nyugaton először franciául, angolul, németül, spanyolul, olaszul, portugál, svéd, dán, norvég, holland, nyelveken lett bestseller, majd lengyel, orosz, ukrán, román, szlovén, koreai, és kínai nyelven jelent meg. Fényhálóval vonja be az egész földet.

János: Köszönöm szépen.

A. Kati: Nekem a múltkor is megütötte a fületem, hogy szamizdat, mert úgy ismerjük ezt a kifejezést, mint valami titkóst. De ez nem volt titkos, mert én egy rádióműsorban hallottam róla. Magánkiadás volt, de nem valami illegális. Ez a szó azt jelenti, hogy magánkiadás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Más van-e a tarsolyodban? Nincs. Folytatjuk a múlt heti Pirkadattal kapcsolatos anyagunkat. Ki tudná összefoglalni mit fogalmaztunk meg eddig erről az anyagról.

Kata: A lényeges kérdés az volt a Pirkadattal kapcsolatban, hogy hogyan jelenhet meg az angyal egy náci személynek. A szöveg tartalmából megállapítottuk, hogy ő is küldött volt. Az eddigi ismereteink alapján, ezt arra alapozzuk, hogy az evangéliumokban találkozunk az egy talentumossal, aki nem kamatoztatta azt, amit rábíztak. Hasonlóan X. sem a feladata felé fordul, hanem inkább a náci propagandát hallgatja a rádióban és annak adta oda magát. Ezt alátámaszta mindjárt a kezdet, hogy: *Egyetlen vezető létezik*. Gitta gondolatában, lelkében, elindul X. barátja irányába az, hogy mi lehet vele és ezt az alkalmat használja ki az angyal egy tanítás kibontására. Ebben a tanításban nemcsak X. felé, hanem a négy fiatal felé is közöl tanítást. Szerintem az angyal helyénvalónak és aktuálisnak látta ezt az alkalmat arra, hogy megszülethessen ez a tanítás. A könyv végén megtudjuk Gittától, hogy X.-hez 22 év múlva jut el minden tanítás.

János: Köszönöm szépen. Rögtön felvettél egy kérdést. Azt a kérdést vetted fel, hogy az angyal könyv minden sora függetlenül attól, hogy Gittának, Józsefnek, Lilinek vagy X. nek szól, az mindenkinek szól-e, vagy csak annak, akiről szó van?

Kata: Mindenkinek szól a tanítás. Kiigazítom az előbbi hozzászólásom, hogy maga a tanítás nem mind X. angyalától jön, hanem a négy küldött angyala is megszólal.

János: Mit szóltok hozzá?

Annamari: Úgy gondolom, ha csak neki szólna, akkor az magánügy lenne. Azért tudunk foglalkozni vele, tanulni, mert mindenkinek szól.

János: Mi a jellemzője ezeknek a tanításoknak? Ott kezdem, hogy az Ég küldi a Földre. Mondhatnám úgy is, hogy a Menny küldi a Földre?

Kata: Igen.

János: Mondhatnám úgy, hogy az Isten küldi a Földre. Ezt másképp, hogy hívjuk? Igének hívjuk. A Szónak hívjuk. Mitől lesz a Szó, Ige?

Ivett: Örök értéket hordoz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm. Az gyakorlatilag az Isten szava, amely nem mulandó tartalmakat és értékeket céloz meg, hanem örök értékeket ismertet meg az emberrel. Ez a szó és az Ige között a különbség. De ha a menny szava elér idáig a Földre, akkor van- e olyan, hogy valakinek csak kizárólag egy személyre szóljon?

Kata: Nincs.

János: Nem lehet, mert minden Mennyből való üzenet csak attól mennybéli, hogy örök értékeket fogalmaz meg, tanítja az embert a valóságra. Már a Hangban megszólalt Jézus ebben a vonatkozásban és azt mondta, hogy *mindenkinek mondom, amit mondok*. Egészen pontosan, szó szerint így fogalmazta meg már a Hang tanítás idején. Felmerült az, hogy az emberek leveleket írtak a Hangnak és mindegyikre válaszolt a Hang. De nemcsak neki válaszolt, hanem mindenkinek szólt a válasz. Csak ő kell hozzá, akinek füle van a hallásra, tanítja Jézus. Az meghallja. Tehát azt mondhatjuk, hogy ez a tanítás is kivétel nélkül mindenkinek szól, de csak az hallja meg, akinek füle van a hallásra. Köszönöm szépen. Annyit még hozzátennék, hogy komoly problémák merültek fel a fordítással kapcsolatban, amelyben nem is igazodtunk el, de nem akarunk ennél leparkolni. Tudomásul vesszük azt, hogy az az anyag van a kezünkben, ami a kezünkben van. Ez megint azt jelenti, hogy nem kell nekünk mindent elfogadni. Minden tanítás az emberek által születik meg, ami mit hordoz?

Kata: Mondhatjuk úgy, hogy torzítást.

János: Mindig hordozza az egyénnek a látásmódját, a gondolkodását, az értékrendjét, a természetét. Tehát mindenét és ezt le sem lehet tagadni. Ez vonatkozik az evangéliumokra is és jellemző minden tanításra. Még az angyal tanítására is. A fordítás kapcsán ki kell térnem arra, hogy ez a pirkadat szó nem épp a legalkalmasabb arra, hogy az eredeti jelentést közvetítse. Itt az derült ki, hogy a reggelt jelenti és az ébresztéssel van szinkronban. Az ébresztésnek pedig van angyala. 29 helyen jelenik meg az angyal könyvben az ébresztő, hogy ébredj már fel. Ez is elhangzott. A harmadik oldal tetején tartunk, a 2. bekezdéssel kezdünk.

Mind erre a tanítások egészének a tükrében egyrészt az lehet a válasz, hogy az angyal X.-nek szóló üzenete, elsősorban Gitta aggódására adott válasz. Az pedig, hogy Gitta aggódásán túl, miként üzen az angyal annak, aki nem hisz benne, csak egyetlen logikus válasz létezik, nevezetesen az, hogy X. akkor is KÜLDÖTTKÉNT volt itt a földön, ha ennek semmi, de semmi jelét nem adta.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Köszönöm szépen. Ezt már egy kicsit átbeszéltük és úgy emlékszem, hogy egyetértettünk abban, hogy ez a megoldás. Nem állhatunk azzal szóba, hogy azért szól hozzá az Isten, mert az Isten szép, nagy és fényes. Stb. Az angyal azt tanítja, hogy: *én csak hitből vagyok*. Akkor az örök igazságként áll előttünk, megmásíthatatlanul, minden kiskapu nélkül. Nekünk ennek a tudatában kell megtalálnunk a választ és akkor így, csak az a válasz marad, hogy ő küldöttként élt itt a földön, aki nem élt ezzel a küldöttségével. Hasonlítottuk ezt az egy talentumos rabszolgához az evangélium szövegében, aki elásta azt az egy talentumot.

Kata: Útközben jutott eszembe, hogy valójában az is küldött lehetett, aki Franciaországban felfigyelt erre az angyal tanításra egy rádióinterjú kapcsán és aki végül útjára indította ezt az egészet. Megfogta ennek az újszerűsége és vállalta, mondhatom kockáztatta, ennek a megjelentetését.

János: Meg lehet. Müller Péter például azt írja,- férfi nő - kapcsolatáról van szó, hogy az egyik fél azért vállalt földi életet, hogy a másik az által a trauma által, amit ő okozott neki, képes legyen megváltozni. Ebben a vonatkozásban, hogy ez a küldött szó mennyire tág tartalmat fogalmaz meg és hordoz, azt mi nem vagyunk képesek átlátni, még megközelítőleg sem. Szerintem ez nagyon érdekes gondolat volt tőle. Tehát abban maradtunk, hogy küldöttként volt itt. Menjünk tovább.

Ezt támasztja alá az, miszerint az angyal azzal szembesíti: *Mint egy Karácsonyfa - csodás erővel - vagy ékes. - Tedd, ami helyes! - Égi adományt ne vesztegess!* majd azt közli: **Méltóságra választattál.** mert **Te az Ő gyermeke vagy!**

János: Hogyan látjátok, ez igazolása-e annak, amit megállapítottunk, vagy másról szól?

Marika: Igazolása.

Márti: Gyönyörű.

János: Valóban az égi adomány nem itt a Földön születik, hanem odaát. A küldöttet méltóságára választották, mert az **Ő gyermeke**. Lehet-e úgy leélni egy életet, hogy az Isten gyermekeként születik le a Földre és ennek a földi életben semmi jelét nem adja?

Annamari: Biztos lehet, előfordulhat ilyen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor úgy hal meg?

Ildikó: Nem hiszem, hogy lehet.

János: Miért?

Ildikó: Ha valaki így születik le a Földre, akkor kell hordozza magában, tudva vagy nem tudva.

János: De hát az egy talentumos rabszolga története nem erről szól.

Kata: Én azt gondolom, ha máskor nem, a halála pillanatában rálát, hogy olyasmit nem tett meg, amit tennie kellett volna.

Márti: Megkapta ezt a lehetőséget, de úgy tűnik, hogy nem élt vele.

János: Most nem ez a kérdés. Úgy tűnik, hogy valóban lehet, bár én úgy látom ezt a problémát, hogy az Isten akár az angyalain keresztül mindent megtesz azért, hogy felhívja a figyelmét az illetőnek arra, hogy ő választottként, küldöttként van itt a Földön. De az ember megteheti, hogy akkor sem veszi tudomásul egy életen keresztül. Nem veszi tudomásul, mert mindenképpen dönthet. Arról nem is beszélve, hogy ha a jelleme, a habitusa elviszi valamilyen irányba, aminek teljes egészében odaadja magát, akkor még megszólítani sem lehet.

Kata: Valószínű, aki több talentummal, nagyobb feladattal jön le, az előbb utóbb az útjára talál. De valóban az egy talentumosnál előfordulhat, hogy elcsúszik.

János: Ezt, hogy fogalmazzuk meg annak idején a Hang vonatkozásában, vagy a megtéréssel kapcsolatban? *Az Isten sem tud téged megtéríteni*, mert az ember azt gondolná, hogy kap egy istenélményt és akkor megfordul az illető. Elindítja így őt az Isten. De rögtön felvetődik a kérdés, hogy akkor miért nem teszi ezt meg mindenkivel? Azért, mert ha ez így van, hogy megtehetné, de nem teszi, akkor személyválogató és nem szerepeket kiosztó. Mennyire borotvaélen táncol ez az egész, hogy amikor az ember azt látja, hogy valaki megfordul, mintha az Isten fordította volna őt meg abból a sötétségből, a világosság felé. Pedig nem így van, hanem benne már benne volt a készség. De azt, csak az Isten látja.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Ezzel kapcsolatban gondolkodtam el azon, hogy volt az üzletben egy idős néni, aki sokat járt be hozzám és elmesélte, hogy gyermekként nagyon beteg volt és szólt hozzá Jézus. „Meg fogsz gyógyulni” mesélte. Az istenélmény ellenére valójában megmaradt a vallásnál. Még csak szolgálatról sem beszélt nekem. Maradt számára a család. Úgy tűnik számomra, hogy azt választotta.

János: Ez azt vetette fel bennem, hogy mit gondoltok, a vallásban van-e fejlődés? Tehát a vallásában élő embernek, aki az adott vallásnak megfelelő hitrendszerben él, az fejlődik e?

Erika: Egy bizonyos fokig biztos.

János: Hogyan?

Erika: Ha szívből átéli ezeket a szentségeket, lehet fejlődni, de csak egy bizonyos fokig.

János: Visszatérünk rá.

Kata: Attól függ, mekkora az elköteleződése a vallása felé, vagy csak rábólint arra, amit hall.

Annamari: Én úgy látom, hogy a vallás is tud egy kicsit fejlődni. Ezt azért gondolom, mert az én lányom erősen katolikus vallású és ő elment Taizé-be, (magyarul Tezé) biztos hallottatok róla. Ott sokkal modernebb, egészen meglepő, hozzánk hasonló szövegeket halott a lányom. Az, amit én tanultam gyerekkoromban a vallásból, a katekizmus és miegyéb, az már nagyon meghaladott azoknál, akik a taizéi irányzatot követik.

Kata: Függ attól, hogy mennyire nyitott a vallásos ember.

János: Mi a fejlődés?

Erika: Közelebb kerülünk Istenhez.

Ildikó: Minél jobban megismerni az Istent.

János: A teológusok is ezzel foglalkoznak.

Ivett: Az, hogy a valós Istent ismerik-e meg.

János: Tehát itt ez a probléma, amit te mondtál, hogy a valós Isten. Tehát mi a fejlődés?

Ivett: Valós Istenismeret.

János: Abból, hogy valaki ismeri, mi következik? Tehát ő úgy gondolja, hogy ismerem, tudom, hogy jó és szép. Stb. Van-e olyan, hogy valaki ismeri, de nem éli.

Van.

János: Akkor elég-e az istenismeret? Akkor nem elég az istenismeret. Akkor a fejlődéshez mi kell még? Az, hogy élje is. Én másképp fogalmazom. Az Istennel való kapcsolata gazdagodik. Nyilván ennek a kapcsolatnak az alapja az ismeret. Az ismeretből szeretet lesz, a szeretetből kapcsolat lesz. Ez így rendben van?

Ildikó: Igen.

János: Tehát ez lenne a fejlődés. A nagy kérdés, hogy milyen Isten? Vajon melyik vallás az, amelyik a hiteles Istent képviseli?

Annamari: Mindegyik azt mondja magáról.

János: Nem az a kérdés. Amit mi igazolni tudunk.

Kata: A vallás nem ismerheti a valós Istent.

János: A Hangban az van leírva, hogy az egyházakon keresztül nem jutsz el *Hozzám*. Szó szerint ez mondja. Minden egyház attól egyház, hogy valamiféle vallást képvisel. Mi a vallás jellemzője, hogy tudnánk leírni? Mi a vallás lényege?

Márti: Hittételeket fogalmazd meg, ami csak arra a vallásra jellemző és azt valaki vagy elfogadja, vagy nem.

János: Sokat beszéltünk már erről. Mondhatom-e azt, hogy minden vallás egy keret. Olyan, mint egy kerítés, amely megfogalmazza az Istent a maga számára, ami nem hasonlít a másik keretben lévő Istenhez, mert az már református, vagy Baptista, vagy mohamedán és sorolhatnám. De kerítés. Aki ezen a kerítésen belül van, annak attól van-e belül, hogy hiszi azt, amit ott mondanak.

Marika: Igen.

János: Természetesen az Istenről, amit mondanak, amit a másik mond, azt nem hiszi. Hogy lehet így egy valós Isten felé közeledni? Úgy kezdtem a kérdésemet, hogy aki mélyen hisz a vallásában, az fejlődik-e? Azt mondtuk, hogy fejlődni a valós Isten kapcsolata, gazdagodása által lehet. A valós Istennek mi a jellemzője ebben a vonatkozásban? Nem egyház függő. Már a Hangban azt mondja Jézus, én nem vagyok katolikus, református sem vagyok, Baptista sem vagyok, semmi sem vagyok, én a *Valóság* vagyok. Tehát az Isten nem hit függő, hanem szabad.

Erika: De nem gondolod, hogy a vallás másképp is alakulhatott volna, ha Jézus tanítását másképp értelmezik. Tehát az evangéliumok alapján nem alakulhatott volna ki egy olyan vallás, amely a valós Istent ismertette volna meg?

János: Szerintetek?

Annamari: Szerintem, ha nem jön Pál, akkor, kialakulhatott volna. Pál a rákfenéje az egésznek.

János: Na az ördög. Megjelent a patás.

A. Kati: Pál nélkül, hogy terjedt volna el a világon a kereszténység?

János: Ha lehet, ne ragozzuk ezt a Pált túl. Maradjunk meg a témánknál.

Timi: Pálnak vitathatatlan érdemei is vannak, hogy fennmaradhatott egyáltalán. Azt is gondolom, hogy ő egy Istenélmény alapján indult el. Ahogy te az elején is mondtad, hogy az ő személyi neveltetése és a személyisége, hogy azt hogyan torzította, az egy más kérdés. De azért úgy gondolom, amit ő csinált az az ő maga a szintjéhez egy hatalmas dolog volt. Visszatérve a vallásokra, nekem ezzel az a problémám, hogy az embereknek szükségük van itt a Földön bizonyos keretekre. Ez vitathatatlan. Ha nincs keret, akkor mint a vadállatok az emberek egymásnak mennek, mindenkinek meglesz a saját véleménye, a saját Istenképe és nem tudnak megegyezni. Legfeljebb ilyen kisközösségekben, amelyben mi is vagyunk. Egyszerűen nem képzelhető el az, hogy az ember szabályok nélkül tudjon működni. A vallások egy keretet adnak, ahogyan te is mondtad, egy szabályrendszert. Tehát én azt gondolom, hogy ebben egyrészt látom ennek a hasznát, mert ez segít, de másrésztől torzít. Azt látom, hogy az anyagvilágban szükség van bizonyos keretekre, ha valamit fent akarunk tartani és meg akarunk

tartani. Ahogyan azt látom, ha a vizet is meg akarjuk tartani, akkor szükség van egy pohárra, mert különben szétfolyik. A szellemi rész pedig pont másképp van. Mi azt a kapcsolatot keresgéljük, hogy hogyan lehet az, hogy a pohár víz is megmaradjon, a pohár se törjön el és a szellem is megmaradjon. De ez nem egy egyszerű dolog.

Márti: Az a baj a vallással, hogy odateszi magát az ember és az Istent közé. Ez alapvetően ellentmond az ember és Isten kapcsolatának. A tanítás nem rajtuk keresztül juthat el.

Kata: Jézus a négy talaj példázatával elmondja azt, hogy végül is szükségszerű ezen a folyamaton keresztül menni. Ezt a belső fejlődést, Istennel való kapcsolatot kialakítani, tisztítani, komolyan venni, hogy valaki eljusson a negyedik talajig. A valóság felismeréséig, befogadásáig és tettekre váltásáig.

János: Pál küldött volt-e?

Kata: Szerintem igen. Az a tény, hogy egy istenélményben van része és ezáltal tudott akkorát fordulni, ehhez a Jézussal való kapcsolatra volt szüksége. Le kellett mennie a poklok poklára ahhoz, hogy a keresztények üldözéséből, egy belső világosság felébressze a legmélyebb sötétségből. A három napi vakság után, hogy visszakapta a látását ez akkora tanúbizonyság volt a számára, hogy hitelt adott Jézusnak.

Annamari: Én abban is kételkedem, hogy az istenélménye volt. Ha megáll ott a dolog, hogy megszólítja őt az Isten, ez rendben van. Dehogyan megvakítja, ezt az Istentől én nem tartom valószínűnek.

János: Nem az Isten vakította meg. Arról van szó az evangéliumban, hogy megvakult. Nem azt mondta, hogy az Isten megvakította. Csak annyi, hogy megvakult.

Kata: Nem az Isten vette el a látását.

Annamari: Miért mondjuk istenélménynek, lehetett a sátánnak is a műve.

Ildikó: Nem lehetett. Állítólag valameddig felment a Mennyszágba. Tehát volt a Mennyszágba. Így nem lehet sátán.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Pált én küldöttnek gondolom. Az ő feladata a tanúságtevés lett volna, nem pedig az, hogy tanítson. Ez a legnagyobb probléma.

János: Az Isten realista, vagy optimista?

Deti: Fradista.

János: Szerintem realista az Isten, mert Ő is azzal tud gazdálkodni, ami van. Nem tud tökéletes hívő embereket teremteni a Földre, akik minden retorzió nélkül ragyogó világosságot hoznak erre a Földre. Mert a sötétség az emberekben mondja az angyal, hol van? Belül van és azt nem lehet onnan kitörölni. Az embernek kell elengedni, nincs más mód. Tehát ha abból indulunk ki, hogy azzal kell gazdálkodni, ami van, mert az a kérdés, hogy az emberiség oldaláról, mivé tette önmagát. Ezt a Földet az ember pokollá tette. Nagyon egyszerűen nem kell odaát keresgélni, az itt van. Itt van az erőszak, az önzés, az embertelenség, a háború, minden itt van. Kívülről az embereket nem lehet jobbá tenni, még az Istennek sem. De meg lehet adni nekik a lehetőséget a változásra, mert a változás beléjük van kódolva. Jól mondom, mi által? Azáltal, hogy az Isten a szívük mélyén, mint egy forrás ott lapul, ha akarja, ha nem. Különben nem létezne.

Marika: Bele van teremtve.

János: Nem bele van teremtve, beleköltözött. Benned is az Isten van legbelül, meg a legnagyobb gazember is ott van legbelül, csak te nem építész már falat köré. Míg ő mást sem csinál, mint építi a maga falát, nehogy a világosság áttörjön az ő sötétségén. Azért bizony-bizony indításában is megszólíthatta az Isten Pált, hogy elindítsa azzal a vehemenciával, azzal a tudással, amivel rendelkezett, hogy induljon el. Az nem lett rábízva, hogy tévtanításokat adjon. Egyik teológusra sem lett rábízva, hogy tévtanításokat adjon. Egyetlen hívő emberre sem lett rábízva az, hogy annak higgyen. Mégis így történik, mert az ember ilyen. Azt tanítja az angyal, hogy a változás térben és időben nagyon lassan történik. A nagyon lassan, jól értsd, évmilliókig. Az angyalok világában nincs idő, ezért az, hogy az ember mennyi idő alatt fordul meg, ennek nincs igazán jelentősége. Ezért van az, hogy az X. esetben is az angyal milyen extázisban tör ki, egy hangyányi változás láttán, amit X. meg sem tapasztal, még a szándékát sem mutatja neki, talán csak egy picike kis érdeklődésben, hogy nem utasítja el teljesen. Ez már elég az angyalnak ahhoz, hogy lássa a kibontakozás útját, ami lehet, hogy 20 élet idejét fogja össze, de megtörténik. Tehát, bizony-bizony a küldöttek is úgy vannak, hogy van, aki ellássa ezt a talentumot és csak később tudja kamatoztatni. Nem mondhatott volna Pál olyat, *szabadság ott van, ahol a lélek van*, ha ő az ördögtől jött. Találni

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

olyan örök igazságot az ő szövegében, ami nagyon megállja a helyét. De attól függ, hogy hogyan olvasod. Jézus is ezt kérdezte a farizeustól, hogy *hogyan olvasod a tanítást*. Attól függ, hogy hogyan olvasod. A Hang azt tanítja és nem ő találta ki, hanem Pál mondta, hogy: *Mindaz, ami jó tartsd meg, ami nem, azt vedd el*. Ez a te felelősséged. Ez a te fejlődésed kulcsa. Mit mond ez? Alakítsd át a gondolkodásodat! Gondolkodj! Ezzel szemben az egyházak mire biztatják a híveiket? Arra, hogy gondolkodjanak?

Marika: Nem. Arra, hogy ráhallgassanak.

János: A leglényegesebbtől zárja el őket, az önálló Istenhez tartozástól. Azt mondtuk annak idején, hogy a Hangnak ez volt a legnagyobb érdeme, hogy mit hozott be az életünkbe, a látásmódunkba?

Marika: A gondolkodás átalakítást.

János: De mibe?

Márti: Az Isten és ember kapcsolatában.

János: Tehát, hogy közvetlenül kapcsolatot létesíthetek az Istennel. Nincs szükség közvetítőre. Lépje már meg az ember legalább ezt a lépcsőfokot, legyen annyi önbizalma. Tisztelje magát annyira. Szeresse magát annyira, hogy higgye el, hogy ő kapcsolatba kerülhet az Istennel anélkül, hogy az egyháza megengedni. Ez nem olyan nagyon nagy lépcsőfok. Nem meredek. És úgy tűnik, hogy mégse nagyon megy.

Kata: Az az egyéniség, amiről az angyal tanít, csak akkor tud kibontakozni, ha ezt meglépi, meg meri tenni.

János: Ez az alap. Ezt a Hang úgy tanította, hogy tekintsd már magadat embernek. Szeresd önmagadat helyesen. Szeresd önmagadat, mert az Isten partnereket vár, nem rabszolgákat. A szeretetben, hogy néz ki ez a partnerség?

Kata: Jézus adja a tartalmat, mi adjuk a formát.

János: Így van. Ő adja a szeretetet, mi adjuk azt, hogy hogyan. Valódi szeretet Jézus nélkül nincsen. Müller Péter ezt nem tudja, mert azt mondja, annyiféle szeretet van, ahány ember van. Ez akkor igaz, ha az emberekre vonatkoztatja. De

nem fejezi be azzal, hogy van Istenszeretés is, ami meghatározza a helyes emberszeretést és nem bántani akarom őt.

Kata: Ha szereted *ŐT*, akkor mindenkit szeretsz.

János: Így van. Az a kérdés, hogy a fejlődés az egyházon belül lehetséges-e? Ha valaki az egyházon belül éli meg magát, akkor pont a fejlődésnek a legnagyobb kizárójában él.

Timi: Ma hallottam a rádióban, hogy a tavalyi népszámlálás eredménye azt mutatja, hogy jóval kevesebben vallották magukat keresztény hívőnek, vagy katolikusnak, mint a korábbi népszámláláskor. Mutatja ez azt is, hogy a vallásos keretekben egyre kevesebben tudják megtalálni azt, amit keresnének. Felmerült, hogy nem feltétlen jelenti azt, hogy kevesebben hisznek Istenben, csak úgy tűnik, hogy nem az egyházakon keresztül látják megvalósíthatónak. A kérdés az, hogy akkor hogyan lehet megvalósítani a hitüket? Azt gondolom, hogy mi ebbe a csoportba tartozunk és bár kereszténynek keresztelték a szüleim, de nem gondolom, hogy így kellene magamat definiálnom.

János: Olyannyira, hogy néhány hónappal ezelőtt felhívott egy 70 év körüli úriember és a Hang iránt érdeklődött, mert nagyon megfogta őt a Hang. Először találkozott vele az interneten keresztül és magával ragadta. Az volt a kérdése, hogy ő kigyűjtené azokat a hasonló tartalmú tanításokat, amelyek egy témáról szólnak, mert azzal még nem találkozott, hogy ilyet csinált volna valaki. Korábban a Hang Alapítvány minden ilyen munkát tiltott mindenkinek. Volt, aki az ősmagyarokkal hozta őket kapcsolatba. Az is volt már nálam, több mint ezer hang könyvet vitt el tőlem. Képzeljétek el. Tehát ők tiltották, de én arra biztattam és bátorítottam, hogy csinálja. Ha csak te fejlődsz általa, már elég a dolog. Ez az ember azt is mondja, hogy ő nagyon-nagyon hisz abban, hogy az angyalok az ufók. A Hangban ez megjelenik valamilyen formában egy két levélben. Mondtam semmi gond, ha így gondold. Tehát mennyire változnak a gondolkodásmódok. Mennyire keresik az újat, ami a valóságnak megfelelő, az valóban így van. Talán nem haragszik meg, mert valószínű M. Sándor is hallani fogja ezt a hangfelvételt, hozzám fordult azzal az emaillel, hogy mit szólok ahhoz, hogy a római katolikus egyházban Máriát már nem tisztelik meg a szeplőtelen jelzővel. Ez őt nagyon zavarja. Azt válaszoltam neki, hogy: Kedves Sándor! Én ezt belügynek tekintem, mivel nem vagyok sem katolikus, sem keresztény, csak akkor, ha üldözik őket. Tehát valóban így ahogy a Timi mondja, rettentő nagy zűr van a világban. Nemrég olvastam én is, hogy fele annyi a katolikusoknak a létszáma, mint korábban. Az angyal azt tanítja, hogy belátható időn belül maga a vallás fog megszűnni. Ahogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az emberek talán egyre értelmesebbekké válnak, nem nyitottabbá, tehát, hogy értelemmel keresnek dolgokat, akkor a problémák megmaradva, nem megoldhatók, amik jelenleg az egyházakban tanítva vannak. Ezért én úgy gondolom, hogy az egyházban nincs fejlődés. Gondoljátok át, még mindig egy olyan Isten van a középpontban, minden keresztény egyházban, amely egyben Jahve is, meg az Atya is. Aztán válogathatsz. Az, aki az ószövetséget és az újszövetséget is Istentől jövőnek tartja és abban hinni kell. Akkor kétféle Istenben hisz, mert Jézus nem a Jahvét tanította. Lépünk ezen túl. Tehát, **méltóságra választattál**, mert **Te az Ő gyermeke vagy!** Ti is az **Ő** gyermekei vagytok?

Igen.

Bizony komoly párhuzam látható a Mt.25.15,-18, példabeszédében szereplő egy talentumot elásó és nem kamatoztató rabszolga, és X. között, aminek a következménye Máté esetében: *a semmirekellő (hasznavehetetlen) rabszolgát pedig dobjátok ki a külső sötétségbe. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás. (Mt.25.30,)*, X-nél pedig: *Az utolsó garasig megfizetsz!*

János: Tehát majdnem ugyanaz. Azt megjegyeztük, hogy hogyan értelmezzük ezt a *dobjátok ki a külső sötétségbe* szöveget.

Deti: Újra le kell születnie a Földre.

János: Itt van a Földön a külső sötétség.

Pontosan ez az-az eset, amikor felmérhetetlen súlyt kap az angyal azon kijelentése, hogy: *EGY BŰN VAN CSAK: ELFORDULNI TŐLE. (16.b. Gittával)*. Elfordulni meg csak az tud, aki korábban már odaadta magát Neki. Ezért óvja az angyal Gittát és általa minden küldöttet, hogy: **Csak vigyázz**, hogy *NEKI szolgálj - és ne a gonosznak, aki a múlt! (25.b.G.)*

János: X. elfordult-e az Istentől?

Ildikó: Persze.

A.Kati: Valószínű.

János: Olyan válasz nincs. Legyen a szavatok az igen, igen: a nem, nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Detti: Akkor el.

A. Kati: Igen.

János: Úgy tűnik, hogy ebben az életében ez nem egy végleges dolog, mint ahogy az ember életében semmi sem végleges.

Timi: Ezt tudható is, hiszen a Gitta elmondja, hogy aggódik érte. Látható, ha egyszer nem odafordult, akkor elfordult.

János: Gondoljátok el, ha ti megélhetnének azt, hogy valamelyik testvéretek azzal fordul hozzátok, most nem ilyen tartalommal, hanem más tartalommal, hogy az angyal üzent neked. Valami olyan szöveg kerülne elétek, ami kétségtelenül azt igazolja, hogy az angyaloktól jött.

Marika: Azt kérdezném, miért neked mondta az angyal és miért nem nekem mondta el.

Erika: Én meglepődnék.

Timi: Én mennék, hogy hadd beszéljek már *vele* én is.

János: Igen, ha van benned erre irányultság. X.-ben kellett volna pedig, hogy legyen.

A. Kati: Egyszer Anika írt nekem, nem olyan régen egy levelet, hogy valami üzenetet küldött, amit ő is kapott. Valóban megható volt, nem tudtam teljesen értelmezni.

János: Marika! X. és Hanna között mi volt a különbség? Mind a kettő küldött volt?

Ildikó: Óriási.

Márti: Hanna meghallotta azt, amit az angyal sugall neki. De X. is biztos, hogy az élete folyamán már találkozott ilyesmivel különböző formában, csak nem hallotta meg.

János: Minden tanítvány alkalmas arra, hogy üzenetet továbbítson?

Erika: Mind a négy fiatal nagyon keresők és nyitottak voltak.

János: Most a Szóról van szó, hiszen Hanna volt a Csend. Ő volt az Szó. Ő, mint küldött mire lett küldve?

Annamari: Továbbítsa az üzenetet.

János: Ő legyen a médium. A többi három nem, akkor is, ha úgy gondolták, hogy miért neked szól az angyal és miért nem nekem. Boldogok voltak, hogy általa megkapták az üzenetet. Mehetünk tovább.

Úgy néz ki, mindezzel megválaszoltuk a 3. kérdést is, ami úgy szól: *Mivel magyarázható az, hogy az angyal egy nácit szólít meg?*

Így valójában, már csak egy kérdés, és az arra adott válasz indoklása maradt hátra. Nevezetesen:

- 1. Látsz-e különbséget a Hannával, Gittával, Lilivel, Józseffel való beszélgetések, és a 'Pirkadat' - ből idézett szöveg hangneme között?*
- 2. Ha igen, akkor mi az? Ha nem, akkor miért nem?*

János: Köszönöm. Annamari te jössz.

Talán nem járok messze az igazságtól, ha azt állítom, hogy minden angyal és ember közötti párbeszéd, közlés, tanítás hangnemét, a kapcsolat alánya, az ember hite, nyitottsága, állapota. Stb. határozza meg. Azt is ki merem jelenteni, hogy ugyanazon szereplők között nincs két egyforma hangnemű tanítás, közlés, amit elsősorban a folyamatosan változó ember befolyásol: *Az ismertető jel mindig más, mert mindig változol. (12.b.L.)*

János: Köszönöm szépen. Mit szóltok hozzá?

Kata: Így van.

János: Tehát valójában egy kicsit félrevezető maga a kérdés is, mert nem az a kérdés, hogy milyen a hangnem. Mi határozza meg azt, hogy az angyal milyen hangnemben beszél az emberrel, üzen az embernek? Akár a Gittának, akár X.-nek.

Marika: Milyen az ember.

János: Nem csak az.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Milyen a lelkülete, az értelme, a nyitottsága az adott helyzetben.

Ivett: Mire van szüksége.

János: Az adott esetben hogyan képes ezt fogadni, mert ebben az órában másképp fogadod ugyanazt a tanítást, mint a következő órában. Miért? Fáradtabb vagyok, elterelte valami a figyelmemet, eszembe jutott valami és folytathatnám, hogy mennyi minden befolyásolja az ember szellemi állapotát. Ezt befolyásolhatja az is, hogy megfájdult a fejem például. Tehát rengeteg dolog van, amiben az ember folyamatosan változik és az ember befolyásolja azt, hogy hogyan tudja az angyal a legoptimálisabb módon közölni azt, amit szeretne.

Kata: A négy fiatalnál is befolyásolja, amikor úgy kezdi és arra figyelmezteti, hogy: *Ne tévelyegj!* Amikor távolodsz a lényegtől, akkor olyan módszert választ, ami szembesíti vagy megrázóan szól hozzá. Gittának mondja: *Meddig hazudsz még magadnak.*

János: Igen. Meg kell állapítani, hogy igenis, van különbség a három fiatal és az X. közötti hangnem közlése között.

Jelen esetben meg szükségszerű, hogy nem ugyanazt a hangnemet használja az angyal az Istentől és küldöttként való feladatától elfordult, elvakult életet élő X, és az angyalok tanítására éhes négy fiatal között.

Nem véletlenül szólítja fel Lilit az angyal, hogy: **VIGYÁZZ! EL NE CSÚFÍTS!**
(11.b.Lilivel)

János: Köszönöm. Nagyon fontos mondat hangzott el. Mit jelent ez az angyali kijelentés X. esetében, hogy: *Vigyázz! El ne csúfíts!*

Kata: Bizony X. már elcsúfította.

János: Miféle párhuzam lehet az angyal és az ember között? Az angyal az égi forrásodként jelenik meg, nem egy olyan angyal, aki valami komplex dologért létezik, hanem aki te magad vagy. Milyen kapcsolatot tételezhetünk fel ebből kifolyólag?

Annamari: X. esetében is és általában is?

Kata: Az angyal „fogja a kezünket” és vezet bennünket, de figyelmeztet, amikor azt észleli, hogy rossz irányba megyünk.

János: De nem halljuk meg.

Marika: Ha X. náci gondolkodású lett, akkor elcsúfította az angyalát, mert az angyal nyilván nem náciként gondolkodik.

Erika: Hatással van ránk. Olyan szoros a kapcsolat, hogy a mi gondolkodásunk, tévelygésünk *őt* elcsúfítja.

Timi: Az angyal úgy lát minket, ahogyan valójában vagyunk. Tehát az egységben vele. Ha én egységben vagyok vele és én csúnya vagyok, rossz vagyok, nem teszem a dolgomat, akkor ezzel ezt az egységet megrontom. Tehát *őt* is.

Annamari: Én szeretek képekben gondolkodni. Ezt most úgy képzelem el, mint ahogyan van az a kör, amely jin és jang ábrázolása. Ha a mi feladatunk az lenne, hogy kifehéredjen ez az egész kör és ha mi elcsúfítjuk, akkor feketedik ez az egész kör.

János: Csoda vagy.

Márti: Egyek vagyunk vele. Ez jelenti azt, hogy ez egy kölcsönös együttlét, egy egység. Én és az angyalom egy vagyok.

János: Mondhatom azt, hogy soha nem gondolt szimbiózisban élünk?

Igen.

János: Olyan egységben, amit mi soha nem gondolnánk. Ahogy te megfogalmaztad, hogy nagyon-nagyon szoros hatással vagyunk egymásra. Nyilván *ő* a fény felé való irányba hat, amit az ember vagy megtesz vagy nem. És ha nem tudja megtenni, akkor bizony-bizony nem csak *ő* sötétedik el, hanem elsötétíti az angyalát is. Mit jelenthet az, hogy elcsúfítja az angyalát? Ez a csúfság hogyan jelenhet meg az angyalnál?

Kata: A feladat beteljesülésében.

Deti: Ezt akartam kérdezni, hogy ez, hogy nyilvánul meg odaát, hogy elcsúfítja az angyalát valaki?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Itt jelenik meg, hisz a sűrűbb mása vagyunk. Van egy ember, csúnya arca van és a mögött van egy tiszta angyal. Akkor a tiszta angyalnak ez a csúnya ember az arca itt a Földön.

Kata: Erről tanít amikor azt mondja, hogy: *Együtt tisztulunk vagy együtt pusztulunk*. Nyilván abban a küldött szerepben, amiben itt vagyunk, annak a minőségében és beteljesülésében jelenik meg.

Marika: Esetleg akkor az angyalt a démonok közé levisszük magunkkal.

Nem, nem.

Márti: Csak együtt tudunk tovább menni az Isten felé. Ha én csúfítom, akkor akadályozom *őt* ebben.

Detti: Nem lettem beljebb.

János: Az a kérdés, hogy mindenkinek van-e angyala?

Kata: Igen. Ha tud róla, ha nem.

János: Az a kérdés, hogy aki nem tud róla, annak is van-e angyala. Ha annak is van angyala, akkor az milyen?

Detti: Ül a kispadon és vár.

Márti: Várja, hogy higgyenek benne.

János: Erre azt mondanám, hogy nem tudjuk milyen az az állapot. Tehát, hogy az angyalnak milyen az az állapota, amikor az ember elcsúfítja *őt*. Ez a szó, ami Hanna oldaláról megjelenik, hogy ne csúfítsa el, nem biztos, hogy jól tudja megfogalmazni azt a tartalmat, ami az angyalra jellemző ilyenkor.

Erika: Emberi szavakkal ki sem fejezhető.

János: Így van. Nyilván, aki nem tud az angyaláról, annak az angyala nem tudja teljesíteni azt, amiért van, mert az ember sem tudja teljesíteni azt amiért van. Miért van az ember?

Timi: A kapcsolatért.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Minél inkább erősítse az Istennel való kapcsolatát.

Márti: Rátaláljon az Istenre.

János: Mind jó, amit mondtatok, csak lehetne ezt folytatni.

Kata: Fejlődjék.

Annamari: Feladatát betöltse.

János: Tanuljon szeretni.

Márti: Befogadja Jézust és benne fejlődjék.

János: Mind-mind igaz és ebből semmit nem valósít meg az ember. Semmit. Az ő égi forrása pontosan tudja, hogy mi az, ami nem megy. Nem tud mást tenni, mint tenni a semmit, mert nem lát, nem hall az illető. Tehát az illetővel kapcsolatban nem tud semmit tenni. A lényegét nem tudja megvalósítani.

Marika: Akkor mi lesz az angyallal? Nekem ez olyan irreálisnak tűnik az egész.

János: Mert a földhöz vagy ragadva. Tehát, nem egy pozitív állapot.

Kata: Egység van. Ne úgy gondold, hogy az angyal tétlenül van és nem csinál semmit.

János: Mehetünk tovább.

Jézus arról tanít, hogy: *sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a kiválasztottak. (Mt.22.14,) A küldöttek. Arról is tanít, hogy: akire sokat bíznak rá, attól többet kérnek számon, (Lk.12.48,).* Vajon miképp lehetne a számonkérés hangneme ugyanaz, mint a legtermészetesebb kapcsolatból eredő tanítása: *VAN-E TERMÉSZETESEBB VALÓSÁG, - MINT HOGY MI BESZÉLGETÜNK? (28.b. Lilivel).*

János: Köszönöm. Kik a hivatalosak és kik a kiválasztottak? Kik a hivatalosak?

Mindenki.

János: Minden ember hivatalos, de kevesen vannak a kiválasztottak, a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

küldöttek. Azt tanítja, akire sokat bíznak, attól többet kérnek. Ez mire utal?

Márti: A talentumra.

János: Mondjuk a te esetedben mire utal? Több van-e ránk bízva, mint általában az emberekre?

Detti: Nagyon úgy néz ki.

János: Akkor többet is követelnek. Mire utal ez?

Detti: Nagyobb a felelősség.

János: Pontosan. De magunknak kell növekedni, nem a hiúságunknak, hogy én közelebb vagyok az Istenhez. Én többet tudok róla. Hát majd én megmondom neked, hogy mi a jó. A felelősségünkre utal mindez és a felelősség vonatkozásában mire?

Kata: A kapcsolatra.

János: Az Istenhez való kapcsolatunkra utal. Abban tudok-e előre lépni, gazdagodni, hogy meg tudom-e hallani a hangját?

Kata: Tudom-e élni?

János: Tudom-e élni, tudom-e tenni. Te vagy az ő keze, te vagy az ő szeme, most már, hogy hiszel benne. Ez a te felelősséged. Mi a helyzet a felelősségre vonással, ha nem teszed?

Marika: Megadják a kezdősebességet.

János: Nem.

Annamari: Nincs felelősségre vonás.

János: Egészen pontosan. Hanem mi van?

Annamari: Önkritika.

Kata: Szembesülés szellemi önmagammal.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Megértés van. Értsd meg nem csak a másikat, hanem magadat is meg kell értened. Én komolyan mondom, hogy megint Müller Péterre hivatkozom, mert őt olvasom és tényleg jó néhány gazdag gondolattal lát el, hogy meg kell szeretnem önmagamat. Ez mit jelent? Meg kell szeretnem azt az önmagamat is, akire eddig nem szívesen emlékeztem. Meg kell értenem, hogy ő más volt. Akkor úgy gondolta jónak, azért tette. Tehát amikor azt mondom, hogy önmagamat szeretem, akkor nemcsak a jelenlegi magamat, hanem mindenemet, ami ide vezetett. Ne lelkiismeret furdalással, ne lehajtott fejjel kelljen nekem Jézus elé állnom. Érthető ez?

Kata: Sőt, tovább megyek.

János: Menjél.

Kata: Ezt még úgy is tanultam, hogy az alázatot elsősorban magam irányába, magam felé tudjam helyen valóan kezelni, élni, mert csak akkor tudom más irányába is olyan módon tenni, hogy az a helyén legyen.

János: Mi az alázat, mert most használtál egy szót. Mit értesz alatta?

Kata: Magam irányában, ha valamit belső meggyőződéssel tudok, akkor ne mondjam azt, hogy „ó hát én így meg úgy,” hanem ha abban a helyén vagyok, akkor azt vállaljam. Amiben nem vagyok, ott kezeljem magamat úgy, hogy ebben még tanulni valóm, fejlődni valóm van. Nyilván úgy tudok fejlődni, hogy a közösségben tanulok és a testvéreimtől elfogadom azt, ami Jézushoz visz közelebb.

János: Hogyan fogalmazza meg a Hang az alázatot?

A. Kati: A meglátott jóért minden gyalázatot vállalok, de mindig nyitott vagyok a jobb felé. Ez az alázat a Hang felé.

Kata: Ezt mondtam, csak nem ezekkel a szavakkal.

János: Igen. Ezért kérdezem, hogy definiáljuk azt a szót, amit használtál, hogy az mit jelent. Mehetünk tovább.

Mi több, két beszélgetésnek sem ugyanaz a hangneme, *mert mindig változol.*
(12.b.L.) Tovább görgetve a kérdést jól látható, hogy a beszélgetések hangneme

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Lili, Gitta és József esetében is más. Mondhatnánk személyre, állapotra, nyitottságra, az adott állapotban megélt kapcsolatra szabott.

János: Erről beszéltünk.

Igen.

János: Mehetünk tovább.

Meggyőződésből állítom, hogy akit az Isten megszólít, az képtelen arra, hogy ugyanúgy élje tovább az életét, mint addig. Ezt az élményt katarzisként nevezzük, amit a Saulból lett Pál esete jól példáz.

János: Erről beszéltünk is. De azt is tudjuk, hogy az Isten akkor szólít meg, amikor kész vagy rá. Te jössz Kata.

Vajon mennyire megátalkodottnak, kérges szívűnek kell lennie annak, akit az Isten angyalként szólít meg, hogy felébressze, ami végül is közvetlenül és megtapasztalhatóan nem történik meg, mert az, hogy *úgy tűnik, az üzenet megrázta -, és zavartan kérdi: „Igen, de mi az én szerepem a gyakorlati életben?”* nem a KATARZIS. Mi több 22 évre eltűnik.

János: Tehát itt megint X.-ről van szó, hogy még az angyal által való megszólítás sem volt képes felébreszteni, felrázni őt. Úgy tűnik, hogy még nem volt rá kész.

Erika: Azért csak feltett egy kérdést.

János: Te fejezed be Erika.

Mindennek ellenére meglepő és magával ragadó az, ahogy az angyal reagál X. gyenge érdeklődésére, mert ő már látja, hogy *Drága árat fizet, - bár már nem tart soká.*

Bizonyára X. szívének a legmélyén történik valami: *De már ébredőben, felfénylik. - Nem vakítón, - fehérlik, - csendben - visszatér a Fény,* mert az embernél, mint ahogy az angyal tanítja: *a tér-időben lassúbb az átalakulás, (30.b.Lilivel), DE NEM REMÉNYTELEN!*

Timi: Igen, ezt beszéltük.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A végére értünk ennek az anyagnak. Mit szóltok hozzá, ezzel a befejezéssel, hogy X. szívének a legmélyén valami történik. Hogyan értelmezzük azt, hogy *drága árat fizet*.

Ildikó: Biztos, hogy nem pénzről van szó. Amilyen gondolatai vannak, annak megfelelően. Gondolom, az a fizetség ára.

Márti: Még nem lát rá, de ha majd át fog menni akkor fogja megtudni azt, hogy mennyit veszített ezáltal. Akkor fogja ezt legjobban megérteni, hogy mit hagyott ki ezzel a lehetőséggel.

Kata: Azt gondolom az Isten megteremti a szellemi kört is az egyénnek az életében, amelyben lehetősége van fejlődni. Jelen esetben a többiek tovább tudtak lépni, X. valószínű marad ott, ahol elindult. Az bizony szembesíti önmagával.

János: Milyen élmény lehet a másvilágon látni az Isten Országát és tudni, hogy nem mehetek be?

Ildikó: Nagyon kemény.

János: Ha egyszer küldött volt, akkor arra lett küldve, hogy a végén bemehessen. Ez bőven elég. Kedves Testvérek! Van-e még a reggellel, az ébredéssel kapcsolatban valakinek kérdése, mondanivalója. Ha nincs, akkor a következő a kérdésem. Már előre odaadtam nektek a következő munkánkra való tekintettel egy anyagot, a Máté. 10-est. De közben megtaláltam a régit, amelyből kiderült, hogy már a Máté.17-nél tartottunk. Menjünk vissza a Máté.10-re, hogy azt nézzük meg, vagy mivel a Máté. 17- esnél tartottunk, egészen pontosan, menjünk tovább abban. Hogyan folytassuk a jövő heti munkánkat?

Marika: Menjünk vissza.

János: Döntsük el, hogy az általam kinyomtatott két lapot, a Mt.10-t nézzük-e meg, vagy folytassuk a Mt. 17- esnél?

János: Akkor a tízesből valamennyit fogunk venni indításnak és utána átmegyünk a Mt. 17-re. Ez a tízes azért jó, mert szembesíti az embert azzal, hogy mire emlékszik és mire nem. Mi maradt benne meg és mi nem.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Szerkesztette: Petróczi István